

SOCIETAS HERALDICA SCANDINAVICA

NYHEDSBREV NR. 28, OKTOBER 2013

ISSN: 1904-1233

REDAKTÖRENS SPALT

Kära läsare!

Välkommen till höstens nummer av sällskapets nyhetsbrev. Vi fortsätter i detta nummer med fjärde delen av vår serie om nordiska vapenbärare. Känner Du till en intressant/berömd person som hade ett vapen, så tar redaktionen gärna emot ett bidrag.

Claus K Berntsen

INNEHÅLL

S. 1: REDAKTÖRENS SPALT • INNEHÅLL

S. 2: INTERNATIONALT HERALDISK KOLLOKVIUM I SKOTLAND *Nils G. Bartholdy*

S. 4: TRYGVE LIE (1896-1968) *Tom S. Vadholm*

S. 7: VALLENSBÆK KOMMUNES SVANER VENDER NU ATTER DEN RIGTIGE VEJ *Nils G. Bartholdy*

S. 8: NYTT KUNGLIGT JUBILEUMSMINNESTECKEN *Tom C. Bergroth*

S. 9: NY BOK: ADELN OCH DESS HUS *Carl-Thomas von Christiernson*

S. 10: KOMMUNEVÅBENET, ET SYMBOL PÅ KOMMUNEN *Ronny Andersen*

S. 10: ÄNDRAT SKYDD FÖR OFFENTLIGA VAPEN? *Martin Sunnqvist*

S. 12: HERALDISKA NOTISER

S. 13: HERALDISK KALENDER

S. 14: FÖRENINGSGENOMGÅNG: SOCIETAS HERALDICA LUNDENSIS

S. 16: SKANDINAVISKA VAPENRULLA – GÖR DIT VÅBEN KENDT

Internationalt heraldisk kollokvium i Skotland

Nils G. Bartholdy

Det 18. internationale heraldiske kollokvium fandt sted i Stirling, Skotland, i dagene 26. – 29. august 2013. Det var forbilledligt arrangeret af *Elizabeth Roads*, herold med embedsnavnet *Snawdoun Herald* og desuden *Lyon Clerk & Keeper of the Records*, den officielle registrering af våbener.

Heraldisk minde om Jakob III af Skotland og hans dronning Margrete, datter af den nordiske unionskonge Christian I. Foto: Merethe Guldborg.

Det skotske kongevåben omgivet af Tidselsordenen, Stirling Castle. Foto: Ronny Andersen.

Kollokviet, hvis tema var "Transmission of arms", blev en meget positiv oplevelse for de ca. 70 deltagere, af hvilke mange kom fra Skandinavien. Seks af dem holdt foredrag om: "The Scots-Norse Lion" (*Lars Tangeraas*), "Danish Comital and Baronial Heraldry" (*Ronny Andersen*), "Transmission in Finnish Noble Heraldry" (*Wilhelm Brummer*), "Transmission of Arms in Denmark/Scandinavia before 1536" (*Nils G. Bartholdy*), "Modifying or Forgetting. Three Cases of Modification of Ancestral Arms" (*Steen Clemmensen*) og "Scottish Arms at the House of

Nobility in Finland” (*Carl-Thomas von Christerson*).

På kollokviets sidste dag aflagde deltagerne besøg på det imponerende Stirling Castle, der næsten fremtræder som nyt efter en grundig restaurering med genskabte pragtfulde interiører med en mængde heraldik. Maria Stuart blev født og kronet her som spæd i 1543, og hendes søn Jakob VI voksede op på slottet. Han blev senere gift med Christian IVs søster Anna, og i 1603 blev de tillige kongepar i England. Derefter kørte man til Deanston Distillery og så på whisky-fremstilling med mulighed for smagsprøver. Turen fortsatte til Dunblane Cathedral med interessant heraldik. En betagende køretur gennem landskabet The

Scepter med Skotlands kongekrone, våben og tidsel. Bæres foran Lord Lyon i processioner. (Billedet er vendt, så våbnet kan ses bedre. –red.). Foto: Ronny Andersen.

Trossachs med bjerge og søer endte i Elizabeth Roads og hendes mand Christophers private hjem, hvor de med enestående gæstfrihed beværtede hele selskabet på ca. 70 personer med helstegt gris og meget mere.

Efter kollokviet aflagde flere af de nordiske deltagere besøg i Edinburgh hos The Court of The Lord Lyon, Skotlands officielle heraldiske myndighed.

Nye nordiske akademimedlemmer

Under kollokviet holdt det internationale heraldiske akademi, l'Académie internationale d'héraldique, møde og generalforsamling. Her blev blandt andre advokat *Tom S. Vadholm*, Norge, og kgl. våbenmaler *Ronny Andersen*, Danmark, valgt som nye medlemmer (membres associés).

Helsingørs våben. Glasmaleri i Church of the Holy Rude i Stirling, hvor Jakob VI blev kronet som barn i 1567. Foto: Merethe Guldborg.

Elizabeth og Christopher Roads' våbener malet af Ronny Andersen. Sendt til dem som tak for deres storslåede værtskab efter udflugten.

Trygve Lie (1896-1968)

Tom S. Vadholm

Trygve Halvdan Lie ble født 16. juli 1896 i Kristiania, men vokste opp på Grorud i Østre Aker. Aker kommune ble slått sammen med Oslo i 1948, så man sier gjerne at han vokste opp i Oslo. (Kristiania skiftet i 1925 tilbake til sitt gamle navn Oslo fra før 1624.) Trygve Lie er mest kjent som den første generalsekretær for De Forente Nasjoner (FN), men også som politiker og statsråd for Arbeiderpartiet hjemme i Norge og i London under annen verdenskrig.

Trygve Lies far emigrerte til Amerika før gutten ble født. Han vokste derfor opp hos en enslig mor. Trygve kom tidlig med i politisk virksomhet. Grorud var på denne tid i rask industriell vekst med en arbeidsstokk som fascinerte unge Trygve med alle sine nasjonaliteter: tyskere, dansker, polakker og svensker. Selv sa han at interessen for politikk ble vakt ved samværet med arbeiderne fra tekstilfabrikken og steinbruddene på Grorud og med rallarne på jernbanen. Han giftet seg i 1921 med kaféinnehaver Hjørdis A. F. Jørgensen. Deres datter Sissel giftet seg i 1946, paradoksalt nok med den lokale industrileder og Høyrepolitiker Jens-Halvard Bratz, som i likhet med sin svigerfar ble industriminister. Det var i 1981, 17 år etter svigerfaren, i Willochs konservative regjering.

En viktig person for Trygve Lies løpebane ble Johan Evje, lærer ved Grorud skole og aktiv politiker i Aker Arbeiderparti. Trygve Lie tok middelskole og examen artium (1914), noe som ikke var vanlig for arbeiderungdom den gang. Han fortsatte energisk sin utdanning og ble cand. jur. i 1919. Under studiene drev han med mye politisk arbeid for Det norske Arbeiderparti som han tidlig var blitt medlem av. I 1915 ble han lønnet sekretær i Aker Arbeiderparti, i 1916 styremedlem og snart etter formann. Han satt ni år i Aker herredsstyre. 1921 ble Akershus Arbeiderparti dannet og Lie ble første formann. Han var valgt stortingsrepresentant fra Akershus fylke 1937–49.

1919–22 var Trygve Lie sekretær på Arbeiderpartiets kontor. 1921 var han sekretær for en partidelegasjon til Moskva og fikk et møte med Lenin. Det var starten på en mangeårig kontakt med Sovjetunionen. 1922 ble Trygve Lie tilsatt som juridisk konsulent i Arbeidernes faglige Landsorganisasjon (dagens LO). Han håndterte i disse årene bl.a. de kjente

organisasjonspolitiske konfliktene som Menstadslaget og skogsarbeidernes kamp for organisasjonsrett i Trysil.

I 1935 ble Trygve Lie justisminister. Sommeren 1935 innvilget regjeringen oppholdstillatelse til den revolusjonære Leo Trotskij. Etter at Moskva-prosessene startet for fullt sommeren 1936, ble Norge utsatt for press fra sovjetisk side for å sende Trotskij ut av landet. Det var justisminister Trygve Lie som gjennom to provisoriske lover fikk internert Trotskij med brev- og besøksforbud og til sist i all hemmelighet fikk sendt ham ut av Norge til Mexico før jul 1936. I juli 1939 ble Trygve Lie handelsminister, og etter utbruddet av krigen i Europa ble han oktober samme år sjef for det nyopprettede Forsyningsdepartementet.

Lie var en drivkraft da regjeringen i april 1940 flyktet nordover til Tromsø og i juni til Storbritannia. I London overtok Trygve Lie i november 1940 som utenriksminister. I sin utenrikspolitikk ønsket han å opparbeide et godt tillitsforhold til Storbritannia og USA, og han tok til orde for et militært samarbeid mellom landene ved det nordlige Atlanterhavet også for tiden etter krigen. Etter hvert som USA fikk en stadig mer fremtredende rolle i alliansen, tonet Lie ned denne "Atlanterhavspolitikken" til fordel for et likeverdig samarbeid med stormaktene og en forankring av norsk sikkerhet i en kollektiv sikkerhetsløsning, noe som skulle bli De Forente Nasjoner. Lie møtte regelmessig de øvrige allierte utenriksministre, spilte tennis med Anthony Eden og utfoldet seg politisk og sosialt. I april 1945 var Lie formann for den norske delegasjon ved FN-konferansen i San Francisco.

Trygve Lie ble De Forente Nasjoners første generalsekretær i februar 1946 – som en kompromisskandidat. Han kom til i New York i mars 1946 uten at organisasjonen hadde lokaler; FN startet sitt virke i et hotellrom på Waldorf-Astoria. Som gammel lokalpolitiker kom Trygve Lie godt overens med New Yorks ordfører og byplanlegger, og med en romslig sjekk fra John D. Rockefeller jr. var en tomt på Manhattan sikret før jul 1946. Det modernistiske bygget som alle i dag kjenner som FNs hovedkvarter, stod ferdig 1952 og kan langt på vei sies å være Trygve Lies verk.

En rekke konflikter kom på generalsekretærens bord: Iran-krisen, konflikten i Hellas, opprettelsen av Israel, medlemskap for Kina og Korea-krigen. Lie søkte å bidra til å skape samarbeid mellom øst og vest, men forholdene endret seg raskt etter hvert som motsetningene mellom Sovjetunionen og vestmaktene ble skjerpet. Da Korea-krigen brøt ut juni 1950, støttet Lie FNs aksjon mot angriperen. Etter dette ville ikke Sovjetunionen anerkjenne ham som generalsekretær, og dette hindret hans virke. I tillegg slo McCarthyismen inn over FN med full styrke i 1952. De siste månedene av Lies funksjonstid var sterkt preget av denne amerikanske jakten på spioner og kommunister blant de amerikanske statsborgerne i FN-sekretariatet. Trygve Lie bad om å få gå av i november 1952 og ble avløst av Dag Hammarskjöld april 1953.

Etter hjemkomsten til Norge ble Trygve Lie i 1955 fylkesmann (häradshövding) i Oslo og Akershus, og var statsråd i flere korte perioder som industriminister og handelsminister. Lies ettermæle som politiker er sammensatt. Han spilte en helt sentral rolle i London-regjeringen,

men hadde et konfliktfylt forhold til statsministeren. Lie var fleksibel og kunne skifte mening raskere enn troverdig var, syntes mange. Han døde av hjerteslag i 1968. Lie var æresdoktor ved hele 25 universiteter i USA og Europa. Trygve Lie ble tildelt storkors av St. Olavs Orden 1953 og storkors av Dannebrogordenen 1954. Han hadde 15 ulike ordener og dekorasjoner og over 40 andre æresbevisninger.

Som god sosialdemokrat var nok ikke heraldikk det som sto Trygve Lies hjerte nærmest. Vi heraldikere mener jo dette skyldes et misforstått likhetsideal og viser til Sveits som aldri har hatt adel, men som har forholdsmessig flere familievåpen enn noe annet land. Men som Dannebrogssridder måtte han få et våpen i Frederiksborg slott. Det bygger på hans ex Libris tegnet av Øystein Jørgensen og gjengitt i Hans Cappelens "Norske slektsvåpen". En tegning av skjoldet er gjengitt i Dannebrogordenens våpenbog. Som man kan se er det identisk med hans Ex Libris bortsett fra de fire firbladinger. Vi må vel imidlertid anta at han ikke jevnlig brukte dette våpenet.

Vallensbæk Kommunes svaner vender nu atter den rigtige vej

Nils G. Bartholdy

Vallensbæk Kommune syd for København antog i 1952 et våben tegnet af Aage Wulff. Over en bølget bjælke, bækken i kommunenavnet, ses to flyvende svaner foroven og nedenunder en svømmende svane lagt på to krydslagte dunhammerne som udtryk for kommunens vådområder. I 2003 overlod kommunen det til en designer at omforme våbenet, så svanerne vendte mod heraldisk venstre, hvilket enhver heraldiker ved er unormalt. Designere synes at "læse" billedsymbolik fra venstre til højre, ligesom man læser en tekst. Det må være grunden til, at de føler trang til at vende skjoldfigurer forkert.

En behjertet Vallensbæk-borger, *Ole Wassmann*, argumenterede ivrigt imod ændringen. Han fik Vallensbæk Lokalhistoriske Forening til at invitere kgl. våbenmaler *Ronny Andersen* og Rigsarkivets heraldiske sagsbehandler *Nils G. Bartholdy* til at komme og holde foredrag om de heraldiske principper. Blandt tilhørerne var borgmester Kurt Hockerup og den tidligere borgmester Poul Hansen. Ronny Andersen leverede en nyttegning af våbenet til inspiration.

I 2006 skrev Ole Wassmann en artikel, der blev lagt ud på den lokalhistoriske forenings hjemmeside, hvori han meget pædagogisk og med mange billedeksempler redegjorde for heraldikkens egenart. Artiklen var en klar opfordring til at vende svanerne i kommunens våben:

<http://www.v-lf.dk/index.php/da/lokale-historier-ii/24-historier-fra-tiden-efter-1950/107-vallensbaecks-byvaben>

I 2013 blev våbnet korrigeret. "Vi vender tilbage til en moderne rentegnet udgave af Vallensbæks traditionelle byvåben", lyder den nuværende borgmester Henrik Rasmussens kommentar til ændringen. Dermed er våbnet bragt tilbage til den skikkelse, det skal have for at være i overensstemmelse med tegning og blasonering i den officielle registrering i kommunevåbenregistret.

*Vallensbæk Kommunes våben
nytegnet af Ronny Andersen.*

*Vallensbæk Kommunes våben tegnet
af designfirmaet Bysted, 2013.*

Nytt kungligt jubileumsminnestecken

Tom C. Bergroth

Till enskilda kungliga minnesmedaljer, avsedda att bäras, hänförs utdelade minnestecken i samband med vissa bemerkelsedagar inom kungahus. De utgör inga belöningsmedaljer. Traditionen går tillbaka till 1500-talet då minnes- och belöningsstecken i form av medaljer utdelades med anledning av kungliga och furstliga bröllop, kröningar och begravningar. De utgör en personlig hedersgåva och tilldelas i regel kungliga anförvanter och släktingar, medlemmar av hovet och högre ämbetsmän och officerare.

Det första svenska jubileumsminnestecknet i egentlig mening är kung Oscar II:s från år 1897 med anledning av hans 25-årsjubileum som regent. Förebild torde ha varit drottning Victorias av England jubileumsmedalj med anledning av hennes 50-årsjubileum som regent år 1887. I kungadömet Württemberg (Tyskland) instiftade kung Karl I år 1889 en minnesmedalj med anledning av sina 25 år som monark. Det första nordiska minnestecknet tillkom med anledning av Danmarks kung Christian IX:s och drottning Louises guldbryllöp år 1892, vilket fick en svensk motsvarighet vid kung Oscar II:s och drottning Sofias guldbryllöp år 1907. Kung Oscar II firade sitt silverjubileum den 17 – 19 september 1897. Det nya jubileumsminnestecknet aviserades den 18 september, samma dag som hovstatens medlemmar lyckönskade kungaparet på Stockholms Slott.

Inför sin 50-årsdag år 1996 instiftade kung Carl XVI Gustaf (f. 1946) ett jubileumsminnestecken, vilket formgavs av skulptören Ernst Nordin som även gjort H. M. Konungens porträtt år 1999 för dennes belöningsmedaljer. Det följde en tidigare tradition. Kung Gustaf V (1858-1907-1950) instiftade ett jubileumsminnestecken både till sin 70-årsdag år 1928 och 90-årsdag år 1948. Kung Gustaf VI Adolf (1882-1950-1973) instiftade en minnesmedalj till sin 85-årsdag år 1967.

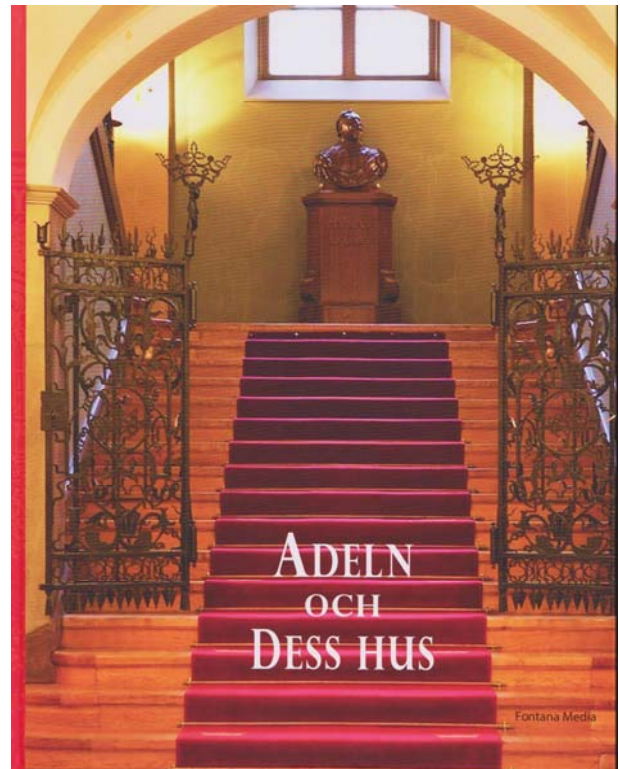
År 2013 önskade H. M. Konungen instifta ett jubileumsminnestecken, fastställt i Hovprotokoll den 28 augusti 2013, för att markera sina 40 år på tronen. Detta är det andra regeringsjubileumsminnestecknet i huset Bernadottes historia och förebild för det nya är kung Oscar II:s tecken från år 1897.

Kung Carl XVI Gustafs jubileumsminnestecken II är ritat av ordensintendent Tom Bergroth och med användande av skulptören Ernst Nordins porträtt från år 1999. Tecknet i guld (= förgyllt finsilver) är tillverkat av firma Sporrang AB i Ekenäs (Finland). Bärs i Serafimerordens blåa band med fyra guldstickade ränder. Ränderna markerar 40 år (4 x 10) på Sveriges tron. Minnestecknet tilldelas Kungahusets medlemmar, tjänstgörande vid Hovstaten och de gäster, vilka deltog i Te deum söndagen den 15 september i Slottskyrkan på Stockholms slott.

Ny bok: *Adeln och dess hus*

Carl-Thomas von Christierson

I september månad firade Finlands Riddarhus att 150 år har gått sedan riddarhusbyggnaden blev färdig och att 1863 års lantdag genomfördes. Med kejsar Alexander II's initiativ till ständerna blev lantdagen inledningen till de stora reformer av Finlands styrelse och administrativa organisering som härmed tog sin början. Under jubileet genomförde Riddarhuset flera evenemang, bl. a. fyra dagsarrangemang för Finlands Ridderskap och Adel. Vid alla fyra tillfällen var 250 gäster närvarande och fick bekanta sig med huset, dess verksamhet, heraldiska samlingar, bibliotek och konstverk. Vidare arrangerades en föreläsningsserie och inte minst presenterades den nyskrivna jubileumsboken *Adeln och dess hus*.

Under redaktion av riddarhusgenealog Johanna Aminoff-Winberg vill boken ge en bild av 1800- och 1900-talets adel och samhälle med Riddarhuset som synvinkel. De tio olika artiklarna är samlade i tre grupper: Ståndet och korporationen, Huset och symbolerna och Adliga kulturmönster. Dessutom ges bland annat en översikt över de introducerade ätterna, ätternas deltagande i lantdagarna och vem som varit ordförande för adelsmöten och direktion. Ett rikligt och inte minst unikt och allsidigt bildmaterial publiceras också i boken.

Artiklarna behandlar riddarhusets tillkomst, politiska förhållanden, heraldik och konst och sedan exempelvis adliga jungfrustiftet, riddarhusbalerna, kvinnlig verksamhet och ståndsoriginal. Johanna Aminoff-Winberg står för den heraldiska sidan med artikeln "Vapensköldarnas funktion och språk", till vilken förra svenska riddarhusgenealogen Per Nordenvall har bidragit med förklaring på heraldisk terminologi.

De nästan 300 sidorna ger nya och annorlunda blickar på en institution som många har synpunkter på men de flesta knappast vet existerar. Den som intresserar sig för adel, historia, kultur och heraldik har här ett ypperligt nytt verk som med friska ögon ger både överblick och fördjupande kunskaper på området. Boken kostar 35 Euro + porto och kan beställas från Finlands Riddarhus kansli, kansli@riddarhuset.fi.

Kommunevåbenet, et symbol på kommunen

Ronny Andersen

I det nyeste nummer af *Ny Viden*, et blad der udgives af Syddansk Universitet, er der en artikel om det kommende kommunalvalg i Danmark. Artiklen ledsages af en tegning, hvor to mænd kæmper om at få borgmesterkæden. Både i kæden og på væggen er der som det naturligste i verden et kommunevåben. I den almindelige opfattelse er kommunevåbenet et symbol på kommunen, hvilket ud fra et heraldisk synspunkt er opmuntrende. Våbenet i tegningen er udover at være heraldisk korrekt – dog måske en smule overlæsset med figurer – væsentligt bedre end nogle af de våbener, der blev lavet i anledning af strukturreformen i Danmark i 2007.

Ändrat skydd för offentliga vapen?

Martin Sunnqvist

I SOU 2013:38 har lagmannen Mari Heidenborg på regeringens uppdrag utrett vilka delar av straffrätten som skulle kunna ersättas av reglering inom andra rättsområden. Om skyddet för vapen och andra officiella beteckningar kan man i betänkandet på s. 526-527 läsa följande:

”Enligt denna [reglering] är det förbjudet att använda statsvapen, statsflagga eller annat statselement eller statlig kontroll- eller garantibeteckning i varumärke eller annat kännetecken för varor och tjänster om det inte finns tillstånd för en sådan användning. Förbudet gäller endast användning i näringsverksamhet. Samma förbud gäller för andra beteckningar som hänсыftar på svenska staten och på det sättet ger kännetecknet en officiell karaktär, samt svenskt kommunalt vapen, vilket är registrerat. Beträffande statsvapen är skyddet extra starkt och omfattar användning över huvud taget och inte användning enbart som kännetecken för varor och tjänster. Även FN:s namn och emblem samt vissa mellanstatliga organisationers förkortningar och andra symboler skyddas av lagen. Att överträda lagens förbud är straffbelagt med böter.

Regleringen har till väsentlig del sin bakgrund i 1883 års Paris-konventionen [sic] för skydd av den industriella äganderätten (Sverige har varit ansluten till konventionen sedan 1885) jämte senare revideringar av densamma (se prop. 1969:168). Det skydd som det enligt Pariskonventionen åligger de anslutna länderna att bereda för varandras och mellanstatliga organisationers vapen, flaggor m.m. är inte av straffrättslig karaktär. De krav som konventionen ställer handlar t.ex. om att registrering ska vägras eller förklaras ogiltig och att ingripande ska ske mot användning av symbolerna som fabriks- eller handelsmärken (se Pariskonventionen artikel 6 och prop. 1969:168 s. 30).

Utredningen anser att det kan ifrågasättas om inte syftet med straffbestämmelserna i lagen – att skydda vissa officiella beteckningar mot ”intrång” – skulle kunna uppnås minst lika bra genom möjlighet att väcka talan hos domstol, dels om rätt till ersättning och dels om utfärdande av förbud vid vite att fortsätta använda beteckningen. Enligt utredningens mening bör dessa sanktioner vara mer effektiva än den straffsanktionering som i dag föreskrivs. Det kan tilläggas att lagens straffbestämmelser inte har tillämpats alls under åren 2006–2010.

Mot den angivna bakgrunden föreslår utredningen att straffbestämmelsen i lagen upphävs och att det i stället införs dels en bestämmelse om rätt till ersättning för den vars beteckning kränkts, dels en bestämmelse som ger möjlighet för allmän domstol att vid vite förbjuda fortsatt användning av beteckningen. Allmän domstol ska också pröva frågor om utdömande av vite som förelagts.

[---]

Förbudstalan ska kunna föras av den vars beteckning har kränkts. De problem som möjligen kan uppkomma till följd av att rättighetsinnehavare kan vara t.ex. stater och mellanstatliga organisationer utan representation i Sverige får lösas genom att lämplig statlig myndighet utses att föra talan i dessa fall. Lämplig myndighet skulle kunna vara Kammarkollegiet eller Justitiekanslern.”

Det är oklart vad som kan förväntas bli resultatet av denna översyn, som omfattar ett stort antal straffrättsliga regleringar i lagar om olika ämnen. Om skyddet för heraldiska vapen försvagas nämnvärt om förslaget genomförs är också svårt att säga. Straffbudet kan kanske ha någon avskräckande effekt, men det kan risken för förbudstalan också antas ha. En lämplig statlig myndighet skulle dock, utöver Kammarkollegiet eller Justitiekanslern, kunna tänkas vara Riksarkivet.

Heraldiska notiser

Udvidede åbningstider

Den heraldiske udstilling ”Riddere i bog og på skjold” på Amalienborgmuseet kan ses indtil udgangen af 2013, og nu er der bedre muligheder for at besøge udstillingen. Amalienborgmuseet har nemlig nu åbent hver lørdag på beletagen, hvor udstillingen findes. Og resten af beletagen er bestemt også værd at se! <http://dkks.dk/amalienborgmuseet/>

Nordstjärneordenen i nytt kungligt bruk

H. M. Konungen fattade tidigare i våras ett beslut om att prinsarna Carl Philip och Daniel i likhet med honom skall till frack bära Nordstjärneordens kommendörskors i svart band. Detta för att markera denna ordensvärdighets hörande till en riddare av Serafimerorden (liksom Svärdsorden). Det svarta bandet markerar den historiska kopplingen.

Finns Still Taking Up Arms

På den engelskspråkiga webbsajten *65° North* finns en intressant artikel om antagandet av vapen i Finland:

<http://www.65degreesnorth.com/culture/finns-still-taking-up-arms/>

Heraldisk kalender

20/10 2013 kl. 11:00	DHS	Udflugt til Roskilde	Roskilde	dhs@heraldik.org
30/10 2013 kl. 18:00	SHL	Lunds heraldiska seminarium VIII: <i>Det danske kongevåbens kunstneriske udvikling gennem 800 år.</i> Inledning av arkivar, seniorforsker, cand.phil. Nils G. Bartholdy, A.I.H.	Grand Hotel, Lund	shl@heraldik.org
16/11 2013 kl. 18:00	SHL	Högtidsdag med gåsmiddag: <i>Sveriges landskapsvapen från 1560 till våra dagar.</i> Inledande föredrag av statsheraldiker, fil.dr Henrik Klackenbergh.	Grand Hotel, Lund	SHL på Facebook
14/12 2013 kl. 18:00	SHL	Heraldiskt julbord	Grand Hotel, Lund	SHL på Facebook
13-17/5 2014	NHF	XXXIst International Congress of Genealogical and Heraldic Sciences	Oslo	https:// www.congress2014.no/
29-31/5 2015	SHS	8 Nordiske Heraldiske Konference	Sønderborg	www.heraldik.org

Forkortelser:

CHF: Collegium Heraldicum Fennicum

DHS: Dansk Heraldisk Selskab (Societas Heraldica Danica)

GHS: Göteborgs Heraldiska Sällskap (Societas Heraldica Gothoburgensis)

HS: Heraldiska Samfundet

NHF: Norsk Heraldisk Forening

SHF: Svenska Heraldiska Föreningen

SHL: Societas Heraldica Lundensis

SHN: Societas Heraldica Nidarosiensis

SHS: Societas Heraldica Scandinavica

Bidrag till kalendern lämnas till [webbredaktören](#).

SOCIETAS HERALDICA LUNDENSIS

HÖSTPROGRAM 2013

- 30 okt, kl 18:00 Lunds heraldiska seminarium VIII.
*Det danske kongevåbens
kunstneriske udvikling
gennem 800 år.*
*Inledning av arkivar, seniorforsker,
cand.phil. Nils G. Bartholdy, A.I.H.*
- 1 nov, kl 11:30 Heraldisk lunch
- 16 nov, kl 18:00 Högtidsdag med gåsmiddag.
*Sveriges landskapsvapen
från 1560 till våra dagar.*
*Inledande föredrag av statsheraldiker,
fil.dr Henrik Klackenbergs.*
*Klädsel: Högtidsdräkt m.o. uppmuntras.
Bordsflaggor välkomna!*
- 14 dec , kl 18:00 Heraldiskt julbord.
*Klädsel: Smoking (miniatyrer må bäras)
eller mörk kostym.*

Anmälan till shl@heraldik.org eller +46 731 50 29 39.

Det går även att anmäla sig via Facebook: <http://www.facebook.com/SocietasHeraldicaLundensis>.

Med förbehåll för ändringar.

**SOCIETAS
HERALDICA
LUNDENSIS**

INBJUDER TILL

HÖGTIDSDAG

**MED EFTERFÖLJANDE GÅSMIDDAG
Å GRAND HOTEL 16 NOVEMBER, KL 18**

**INLEDANDE FÖREDRAG AV STATSHERALDIKERN,
FIL.DR. HENRIK KLACKENBERG**

**SVERIGES LANDSKAPSVAPEN
FRÅN 1560 TILL VÅRA DAGAR**

ANMÄLAN TILL SHL@HERALDIK.ORG

BEGRÄNSAT ANTAL PLATSER TILL MIDDAGEN

ANMÄLAN SENAST 1 NOVEMBER, DÄREFTER I MÅN AV PLATS

KLÄDSEL: HÖGTIDSDRÄKT M.O. UPPMUNTRAS!

Skandinavisk Vapenrulla – gør dit våben kendt

Skandinavisk Vapenrulla, der i år kan fejre 50-års jubilæum, er et forum for publicering af især nyantagne våbener for personer bosat i de nordiske lande eller med tilknytning til Norden, samt institutioner, myndigheder m.m. med hjemsted i Norden. Publicering af våbener i Skandinavisk Vapenrulla sker til lavest mulige omkostning for våbenantagerne. Et våben publiceres efter redaktionens nøje granskning, og hvis det lever op til principperne for god heraldisk formgivning. Udover at være et forum for publicering af våbener, bestræber Skandinavisk Vapenrulla sig også på at støtte den gode heraldiske kunst.

Pris for publicering af et våben er 1200 DKK/1250 NOK/1500 SEK/160 EUR. Dette inkluderer 5 eksemplarer af det nummer, hvori våbenet er publiceret.

Skandinavisk Vapenrulla er en respekteret publikation, der i snart 50 år har publiceret over 700 skandinaviske våbener. Vær med til at holde denne fine tradition i hævd ved at publicere dit eget våben og gøre det kendt for den nordiske heraldiske offentlighed

Abonnementspriser på Skandinavisk Vapenrulla, der udkommer én gang årligt, er:
DKK 100/SEK 120/NOK 100/EUR 15

Rabat ved abonnement på SVR kombineret med et medlemskab af SHS:
DKK 300/SEK 360/NOK 320/EUR 40

Næste nummer udkommer marts 2013.

Se mere om Skandinavisk Vapenrulla på www.heraldik.org/svr.

og læs om publiceringsprincipperne, redaktionens sammensætning og download blanket til anmeldelse af dit våben.

Eksempel på publicering af et nyt våben i Skandinavisk Vapenrulla.

SOCIETAS HERALDICA SCANDINAVICAS NYHEDSBREV

ISSN: 1904-1233

UDGIVER: SOCIETAS HERALDICA SCANDINAVICA

REDAKTØR: CLAUS K BERNTSEN, KLÖVERVÄGEN 3 B, LGH. 1301, SE-227 38 LUND, SVERIGE

E-MAIL: berntsen@heraldik.org

I REDAKTIONEN: CARL-THOMAS VON CHRISTIERSON,